

Lønningsforhøjelsen til Politiets Personale bevirke en samlet aarlig Merudgift af ca. 75,000 Kr., heraf ville efter Fordelingsreglerne de 35,000 Kr. falde paa Statskassen og de 40,000 paa Kommunerne. Den forandrede Affattelse af Afsnit I. i det foreliggende Forslag vil bevirke en aarlig Merudgift af 300,000 Kr. Paa den Maade kommer man til en samlet Merudgift af 375,000 Kr., for Statskassen 335,000 Kr., for de kommunale Kasser 40,000 Kr. Dette er et finansielt Resultat, som jeg synes ikke vel er acceptabelt for Statskassen i den øjeblikkelige Situation. Jeg maa derfor fraraade at vedtage Ændringsforslagene. Da jeg ikke er nogen Tilhænger af denne qvasi-Retsreform, som blev gennemført i Fjor, gør det mig naturligvis ikke meget ondt, at man i det juridiske Udvalg her i dette høje Ting har stillet og vedtager Ændringsforslag til disse Supplementslove, som efter min Mening maa gøre det fuldkomment umuligt, at den danske Stat under den foreliggende finansielle Situation kan gennemføre disse Love. Der bliver jo, som vi talte om ved det forrige Lovforslag, overhovedet slet ikke Tale om deres Gennemførelse i indeværende Samling, men det er min Overbevisning, at med det Resultat, man vil komme til her, vil, naar den endelige Afgørelse skal træffes og det bliver til Alvor, den danske Rigsdag vige tilbage for at vedtage saa uhyre Udgifter for at naa det, som kan naas gennem den Albertiske Retsreform.

Tvede: Den ærede Ordfører (Goos) kom i sit udførlige Foredrag ogsaa ind paa Spørgsmaalet om Kystpolitiet i Nordsjælland omkring Helsingør. Den ærede Ordfører nævnedes bl. a., at naar Kystpolitiet ophævedes, maatte dets Opgaver gaa ind under Statspolitiet; men i de Ændringsforslag, der ere stillede, ses det ikke klart, at det vil blive saaledes. Der staar nok i Bemærkningerne, at Kystpolitiet bør gaa ind under Statspolitiet, men i Ændringsforslagets § 10 staar der, at Statspolitiets Opgave skal være at vaage over Fred og Orden, navnlig paa Landet, samt at det skal yde Hjælp under overordentlige Forhold og ved Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser. Men Kystpolitiets Opgave er ikke særlig den at yde Hjælp under overordentlige Forhold, det er et permanent virkende Politi. Og man kan ikke sammenligne Forholdene ved Overfarten imellem Sverige og Danmark ved Helsingør og Helsingborg med Forholdene ved Gedser og Korsør; medens

der paa de sidste Steder kun et Par Gange daglig er Forbindelse med Udlandet, og det er forbundet med en Udgift af flere Kroner at komme over, er der i det mindste en Snes Gange om Dagen Forbindelse mellem Helsingør og Helsingborg og vice versa, og enhver, der blot har 25 Øre i sin Lomme, kan komme over. Det er derfor ganske nødvendigt, at der paa dette Overfartssted træffes Forholdsregler til at øve en langt mere effektiv Kontrol, end Tilfældet vil blive efter Forslaget. Jeg vil derfor henstille til Overvejelse, om det ikke udtrykkeligt kunde blive sat ind i Lovforslagets § 10 som en Opgave, dette Statspoliti skulde have, at varetage de Forretninger, som det eventuelt ophævede Kystpoliti hidtil har haft.

Ordføreren (Goos): Hvad det ærede Medlem (Tvede) her ønskede, staar allerede i Ændringsforslaget; det ærede Medlem har overset, at i Ændringsforslag under Nr. 23 staar der, at de Kystpolitiet for Tiden paahvilende Hverv overgaa til det i Afsnit II. omhandlede Statspoliti; hans Ønske er altsaa fuldt ud efterkommet.

Overfor de finansielle Bemærkninger, som den højtærede Justitsminister gjorde, vil jeg blot sige dette, at lige fra første Færd har det med Hensyn til Loven om Retsplejens Omordning, som jo er forhandlet gennem en Menneskealder, altid været Meningen og Forudsætningen, at der ikke kunde naas en fornuftig og tidssvarende Ordning af Retsplejen og Politiet uden ikke ubetydelige, ja, man kan kalde det væsentlige, Forøgelse af Udgiften. Man har altid forudsat, at dette maatte til, naar man paa disse Omraader virkelig vilde have noget tidssvarende og noget, som fremmede Retsplejens Formaal og Politiets Formaal med Hensyn til Forebyggelse og Opdagelse af Forbrydelser. At dette Formaal er naaet og kan naas ved den vedtagne Ordning af Rettens Pleje i Forbindelse med en Lov om Politiet, derom holder jeg mig fuldstændig overbevist. Den Retsplejeordning, som vi have vedtaget, kan maaske være mindre ønskelig for dem, som mene, at man kunde hjælpe sig med det nuværende. Der gives jo mange praktiske Mænd, som med Føje kunne sige: Ja, det er nu et tilsvant Instrument, vi have til vort Hvervs Udførelse i den nugældende Retsplejeordning, og vi naa dog tilnærmelsesvis gode Resultater. Men man vil ikke kunne sige, at det, der bydes ved Loven om Rets-